

מראי מקומות - יבמות

מו:

מלבד האיסור לתקן, אלא דאין דנין בשבת, ולפי"ז צע"ק למה צריכין לטעם תיקון בכלל).

ג. ש"מ גר צריך שלשה

ע' בטור (יו"ד רס"ח, ג) שכ' דצריך להיות כל עניני הגרות בג', בין המילה, הטבילה, והקבלת מצוות. אולם ע' בב"ח שם (אות ז), שכ' לדקדק מדברי הרמב"ם והסמ"ג שלא כתבו כן אלא לענין הטבילה, אבל לענין שאר ענינים לא כתבו דצריך ג', וכ' דשאני טבילה דבזה הוא נכנס לגרות, ולכן רק בטבילה צריך ג'.

ד. משפט כתי' בי'

פרש"י, משפט א' יהי לכם ולגה. וכ' תוס' ושפלתם צדק, א"נ משפט א' יהי לכם. ותמה הרש"ש, הא אי' בברייתא לקמן (מז). בהדיא דילפי' מקרא דושפלתם צדק, וצ"ע.

ה. מי שבא ואמר גר אני וכו'

הק' הקובץ הערות (ל"ח, י"ד), הא הוי בידו לגייר את עצמו, וא"כ למה אינו נאמן. וכ' דבאמת אי"ז נחשב בידו, דהא צריך ב"ד כדי להתגייר, ואינו בידו להביא ב"ד. אלא דתק' למש"כ הרשב"א דבידו לאתשולי בנדרו, הגם דשם צריך ג' ג"כ, ומ"מ נחשב בידו, וא"כ ה"ה כאן, והניח בקושיא.

א. דא"כ, במה נכנסו תחת כנפי השכינה

הק' הרשב"א, מהו ההכרח דטבלו, דלמא בהזי"י נכנסו תחת כנפי השכינה. וביאר דה"ק, אם הזי' היתה באמהות, ע"כ טבלו נמי, דגמירי דאין הזאה בלא טבילה. ואת"ל דלא היתה הזי' באמהות, מ"מ ע"כ טבילה היתה, דאל"כ במה נכנסו תחת השכינה.

ב. וטבילה בשבת לא, דקא מתקן גברא

כ' הרמב"ם (איסורי ביאה יג, ו) "והואיל והדבר צריך ב"ד, אין מטבילין אותו בשבת וכו'". וכ' הכסף משנה, דאף דהגמ' נתנה טעם אחר, ס"ל להרמב"ם דטעם זה לאו טעמא דסמכא הוא, משום דמחזי כמיקר, וע"כ פי' הרמב"ם דעיקר הטעם הוא משום דצריך ב"ד. וכ' הקהלות יעקב (שבת נ"ו) דיש לבאר דברי הרמב"ם באופן מחודש, דהי' ק' להרמב"ם, מי הוא המתקן, הרי הגוי אינו מחוייב במצוות עד דנעשה ישראל, וא"כ מי עובר האיסור דמחזי כמתקן. ולכן פי' הרמב"ם דכיון דצריך ב"ד לאותו טבילה, א"כ הוי כאילו ב"ד מתקנו, וזהו האיסור. עוד כ' לבאר דבא הרמב"ם להוסיף דנפק"מ של טעם זה היכא דטובל קודם המילה [להשיטות דמהני], דאינו מתקנו, ומ"מ אסור משום דצריך ב"ד (והאיסור לב"ד לדון הוא